

२थो बोध्यते । एवमन्यत् ॥ * ॥ लक्षणांशला-
माह ।

“लक्षणापांश्वते यस्य कृते तत् प्रयोजनम् ।
यथा प्रत्यायते सा स्याद्व्यञ्जना लक्षणाश्रया ॥”
गङ्गायां घोष इत्यादौ जलमयादर्थबोधनादभि-
धायी विरतायां तटाद्यर्थबोधनाच्च लक्षणायां
विरतायां यथा शीतलपावनत्वाद्यतिशयादि-
र्बोध्यते सा लक्षणांशला व्यञ्जना ॥ * ॥ एवं
शब्दो व्यञ्जनासुक्ता आर्थो व्यञ्जनामाह ।
“वक्तृबोध्यवाक्यानामन्यसन्निधिवाच्ययोः ।
प्रस्तावकालदेशानां काकोच्छेदादिकस्य च ।
वैशिष्ट्यादन्यमर्थं वा बोधयेत् सार्थसम्भवा ॥”
व्यञ्जना इति संबध्यते । तत्र वक्तृवाक्यप्रस्ताव-
देशकालवैशिष्ट्ये यथा मम ।

“कालो मधुः कुपित एव च पुष्यधन्वा
धीरा बहन्ति रतिखेदहराः समीराः ।
केलीवनौयमपि वकुलकुञ्जमञ्जु-
दूरे पतिः कथय किं करणीयमद्य ॥”
अत्र एतं देशं प्रति शीघ्रं प्रच्छन्नकासुकल्पा-
प्रेष्यतामिति सखीं प्रति कथाचित् द्योत्यते ॥ * ॥
बोध्यवैशिष्ट्ये यथा,—
“निःशेषयुतचन्दनं स्तनतटं निर्मृष्टरागोऽधरो
नेत्रे दूरमनञ्जने पुलकिता तन्वी तवेयं तनुः ।
मिथ्यावादिनि दूति बान्धवजनस्याज्ञातपीडा-
गमे
वापीं ज्ञातुमिती गतासि न पुनस्तस्याधमस्या-
न्तिकम् ॥”

अत्र तदन्तिकमेव गतासीति विपरीतलक्षणा-
लक्ष्यं तस्य च रन्तुमिति वाञ्छां प्रतिपाद्य दूती-
वैशिष्ट्याद्बोध्यते ॥ * ॥ अन्यसन्निधिवैशिष्ट्ये
यथा,—

“उच्च निचल निष्फण्डाभिसिनो पत्तन्नि रेहह
बलाभा ।

निम्नज मरगञ्ज भाञ्ज्य परिट्टिञ्चा बल्ल
सुतिञ्ज ॥”

अत्र बलाकाया निष्फण्डत्वेन विचक्षणं तेनास्य
देशस्य विजनत्वमतः सङ्केतस्यावसेतदिति
कथापि सन्निहितप्रच्छन्नकासुकं प्रत्युच्यते ।
अत्रैव स्थाननिर्जनत्वकल्पयन्नार्थवैशिष्ट्यं प्रयो-
जनम् ।

“भिन्नकच्छब्दविधौरेः काङ्कुरितभिधीयते ॥”
इत्युक्तप्रकारायाः काकोर्भुङ्गा आकारादिभ्यो
ज्ञातयाः ॥ * ॥ एतवैशिष्ट्ये यथा,—

“गुरुपरतन्त्रतया वत

दूरतरं देशसुद्यतो गन्तुम् ।

अलिङ्गलकोकिलललिते

नेत्यति सखि ! सुरभिसमयेऽसौ ॥”

अत्र नेत्यतीत्यपि तर्हि एवमेव इति काका
अन्यते ॥ * ॥ चेष्टावैशिष्ट्ये यथा,—

“सङ्केतकालमनसं विटं ज्ञात्वा विदधया ।
हसन्नेत्रापिताङ्गुलं लोलापङ्गं निमीलितम् ॥”

अत्र सन्ध्या सङ्केतकाल इति पद्मनिमीलनादि-

चेष्टया कथाचित् द्योत्यते । एवं वक्त्रादीनां
यत्नसमस्तानां वैशिष्ट्ये बोध्यम् ॥ * ॥

“त्रैविध्यादियमर्थानां प्रत्येकं त्रिविधा मता ॥”
अर्थानां वाच्यलक्ष्ययङ्गुलिन चिरूपतया सञ्जा-
व्यनन्तरोक्ता व्यञ्जनास्त्रिविधाः । तत्र वाच्य-
र्थस्य व्यञ्जना यथा । कालो मधुरित्यादि ॥

लक्ष्यार्थस्य यथा । निःशेषयुतचन्दनमित्यादि ॥
अङ्गार्थस्य यथा । उच्च निचल इत्यादि ॥ * ॥

प्रकृतिप्रत्ययादिव्यञ्जनानु प्रपञ्चयिष्यते ।
“शब्दबोध्यो यन्त्रार्थः शब्दोऽप्यर्थान्तराश्रयः ।
एकस्य व्यञ्जकत्वे तदन्यस्य सहकारिता ॥”

यतः शब्दो व्यञ्जकत्वेऽर्थान्तरमपेक्ष्यते । अर्थो-
ऽपि शब्दं तदेकस्य व्यञ्जकत्वेऽन्यस्य सहकारि-
त्वमवश्यमङ्गीकरणीयम् ।

“अभिधादिचयोपाधिवैशिष्ट्याच्चित्रविधो मतः ।
शब्दोऽपि वाचकस्तद्वल्लक्षको व्यञ्जकस्तथा ॥”

अभिधोपाधिको वाचकः । लक्ष्योपाधिको
लक्षकः । व्यञ्जनोपाधिको व्यञ्जकः । किञ्च ।

“तात्पर्याख्यां वृत्तिमाहुः पदार्थान्वयबोधने ।
तात्पर्यार्थं तदर्थस्य वाक्यं तद्वोधकं परे ॥”

अभिधायी एकैकपदार्थबोधनविरमात् वाक्यार्थ-
रूपस्य पदान्वयस्य बोधिका तात्पर्या नाम
वृत्तिस्तदर्थस्य तात्पर्यार्थस्तद्वोधकस्य वाक्यमित्य-
भिहितान्वयवादिनां मतम् । इति साहित्यदर्पणे

वाक्यलक्षणरूपनिर्णययो नाम द्वितीयः परि-
च्छेदः ॥

यङ्गुलकः, पुं, एरण्वः । इत्यमरः ॥
यतिकरः, पुं, (वि + अति + क्त + अच् ।) यसनम् ।

(यथा, कथासरित्सागरे । ७४ । ८६ ।
“अस्मिन् यतिकरे वृत्ते शृणुतामेव ते गतः ॥”)

यतिषङ्गः । इति मेदिनी । (विनाशः । यथा,
भागवते । १ । ७ । ३२ ।

“प्रजोपद्रवमालस्य लोकयतिकरश्च तम् ।
मतश्च वासुदेवस्य रञ्जहारान्जुनो दयम् ॥”

मिश्रणम् । यथा, माघे । ४ । ५३ ।
“अन्योन्ययतिकरचारभिविचित्रै-
रन्यत्रवमणिजम्भभिर्मयूखैः ॥”)

यतिक्रमः, पुं, (वि + अति + क्रम + घञ् ।) क्रम-
विपर्ययः । यथा,—

“सर्वत्र प्राङ्मुखो दाता गृहीता च उदङ्मुखः ।
एव एव विधिदाने विवाहे च यतिक्रमः ॥”

इत्युद्वाहृतत्वम् ॥
यतिरिक्तः, त्रि, यतिरेकविशिष्टः । भिन्नः । वि-
अति-पूर्वरिचधातोः क्तप्रत्ययेन निष्पन्नमेतत् ॥

(अधिकः । यथा, कातन्त्रचतुष्टयस्य प्रथमा-
विभक्तिर्निष्कार्थवचने इत्यस्य प्रज्ञौ । “विशेषि-
यातिरिक्तोऽधिको यतिरिक्तः ॥”)

यतिरेकः, पुं, (वि + अति + रिच + घञ् ।) विना ।
अभावः । यथा । यद्यतिरेकज्ञानं यदुत्पत्ति-
प्रतिबन्धकं तत् तन्निश्चयसाध्यम् । इति परा-
मर्शग्रन्थः ॥ (यथा, कथासरित्सागरे । ३६ ।

१६६ ।

“न पतियतिरेकेण सुखीणामपरा गतिः ॥”)

अलङ्कारविशेषः । यथा,—

“यतिरेको विशेषश्चेदुपमानोपमेययोः ।

श्रौता इवोन्नताः सन्तु किन्तु प्रकृतिकोमलाः ॥”

इति चन्द्रालोकः ॥

यतिषङ्गः, पुं, (वि + अति + षङ्ग + घञ् ।) पर-
स्परमेलनम् । (यथा, महाभारते । १२ । १०३ । ५१ ।
“सेनयोर्व्यतिषङ्गेण जयः साधारणोऽभवत् ॥”

विनिमयः । यथा, भागवते । ५ । १३ । १३ ।

“अन्योन्यवित्तयतिषङ्गवृद्ध-

वैराग्यवन्दो विहरन् मिथश्च ॥”)

यतिहारः, पुं, (वि + अति + ह + घञ् ।) विनि-
मयः । यथा,—

“परिदानं विनिमयो नैमेयः परिवर्त्तनम् ।

यतिहारः परावर्त्तनं वैमेयो विमयोऽपि च ॥”

इति हेमचन्द्रः ॥

(यथा, रघुः । १२ । ६२ ।

“विक्रम-यतिहारेण सामान्याभूद्वयोरपि ।

जयश्रीरन्तरावेदिर्मत्तवारण्ययोरिव ॥”)

यतीतः, त्रि, (वि + अति + इ + क्तः ।) अतीतः ।
गतः । यथा,—

“अङ्गरात्रे यतीते तु संक्रान्तिर्यदहर्भवेत् ।

पूर्व्वं व्रतादिकं कुर्यात् परेद्युः स्नानदानयोः ॥

इति तिथितत्त्वे भीमपराक्रमीयम् ॥

यतीपातः, पुं, (वि + अति + पत + घञ् ।) उप-
सर्गस्य घञीति ॥ ६ । ३ । १२२ । इति उप-
सर्गस्य दीर्घः ।) मद्योत्पातः । अपयानम् ।

इति मेदिनी ॥ विष्कम्भादिसप्तविंशतियोगान्त-
र्गतसप्तदशयोगः । तत्र सर्वकर्मवर्जनं यथा,—

“निरंशं दिवसं विष्टिं यतीपातश्च वैष्टितम् ।
केन्द्रं वापि शुभैर्होत्रं पापाहमपि वर्जयेत् ॥

परिघस्य त्वच्चेदहं शुभकर्म ततः परम् ।
गण्डयाचातयोः षट् च नव हर्षणवज्रयोः ।

वैष्टितयतिपातो च समस्तौ परिवर्जयेत् ॥ * ॥
अस्य प्रतिप्रसवमाह भीमपराक्रमे ।

“न विष्कम्भो नवा गण्डो न यतीपातवष्टती ।
चन्द्रताराबले प्राप्ते दोषा गच्छन्त्यसंख्यताः ॥

नवम्यङ्गारको विष्टिः शनैश्चरदिनं तथा ।
यतीपातो न दूष्येच्च यस्याको दक्षिणे स्थितः ॥

यदि विष्टियतीपातौ दिनं वायुशुभं भवेत् ।
हन्त्यतेऽन्तयोगेन भास्करेण तमो यथा ॥”

इति ज्योतिस्तत्त्वम् ॥ * ॥

तत्र जातफलम् ।

“कठोरवाक्यः पिशुनस्वभावो

गदातुरो मातृहितो मनुजः ।

परस्य कार्यं कृतपक्षपातो

यस्य प्रकृतौ यतिपातयोगः ॥”

इति कीष्टीप्रदीपः ॥

पारिभाषिकयोगविशेषः । यथा, दृष्टान्तः ।

“श्रवणाश्विघनिष्ठार्द्राङ्गनागदेवतमस्तके ।

यद्यमा रविवारेण यतीपातः स उच्यते ॥”

तत्र गङ्गास्नानफलं यथा । ब्रह्माष्टके ।